

Lovforslaget gennemførtes af folketinget med en række mindre ændringer, hvoraf flere var konsekvenser af ændringsforslag, som stilledes til det samtidig behandlede forslag til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Folkekirkenes lønningsvæsen har hidtil været ordnet ved 2 love: lov nr. 417 af 12. juli 1946 om folkekirkenes lønningsvæsen i København og på Frederiksberg og lov nr. 418 af samme dato om folkekirkenes lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m. Denne deling havde sin begrundelse i de forskellige forhold, der har gjort sig gældende såvel med hensyn til de for præsterne gældende lønsatser som lønningsmidlernes tilvejebringelse og administration samt med hensyn til reglerne vedrørende kirkebetjeningens ansættelses- og lønningsforhold. Men den for provinsen gældende lov indeholdt hovedparten af de fælles regler, hvorfor der i den for København og Frederiksberg gældende lov i ikke ringe omfang henvistes til provinslovens bestemmelser. Der er nu gennemført fælles lønsatser for hele landet, og man har derfor fundet det hensigtsmæssigt at *sammenarbejde de 2 love til én fælles lov*. Selv om det har været nødvendigt at optage afsnit, der indeholder særlige regler henholdsvis for provinsen og for København og Frederiksberg, er der ved den fælles lov opnået en forenkling.

Med hensyn til det nye lønsystem skal anføres, at der i overensstemmelse med de principper, der er lagt til grund ved udarbejdelsen af det for statens tjenestemænd gennemførte lønsystem, og tillige i overensstemmelse med Præsteforeningens ønsker er foretaget en meget væsentlig *forenkling for præstelønningernes vedkommende*. Der har hidtil været 4 lønningsklasser henholdsvis for København-Frederiksberg og for provinsen, altså i realiteten 8 lønningsklasser. Nu bliver der kun 3 lønningsklasser for præsterne, og langt de fleste af præsterne henføres til en fælles lønklasse, hvorved præsterne lønningsmæssigt sidestilles med det i statens tjeneste ansatte akademisk uddannede personale (19. og 24. lønningsklasse), når bortses fra tjenestemænd, der er placeret i de egentlige topstillinger. En sådan lønningsmæssig placering har været stærkt ønsket af